

Zašto treba učiti kineski?

Da li je tek završena Olimpijada u Pekingu poslala niz poruka svijetu? Da li je možda jedna od njih: treba učiti i kineski jezik? Zar ovo ne izgleda čudno, pogotovu nama u Crnoj Gori? Zar najava učenja kineskog jezika od prije dvije godine na Univerzitetu JUDIDŽI nije naišla na omalovažavanje i podsmijeh i kritiku od lokalnih vizionara i pametara?

Zar isti hor nije pratio i uvođenje japanskog i arapskog jezika na tadašnji smjer „Preduzetništvo i preduzetničke finansije“ na Ekonomskom fakultetu?

Ko bi trebao da uči kineski jezik? Da li to treba da budu kritičari njegovog uvođenja, već zreli ljudi ili njihova djeca? Da li da ga uče oni koji su pred penzijom, ili njihova unučad? Zar neće biti komentara: ni meni nije trebao, neće ni mom unučetu? Zar da učimo jezik neke „mravoljaste“ nacije iz daleke Azije?

Da li je ophrvanost i zarobljenost predrasudama najveća prepreka razvoju? Možemo li Crnu Goru u mnogo čemu uzeti za primjer? Da li je engleski jezik više strani jezik? Zar to za novu generaciju nije maternji? Da li je dovoljno novoj generaciji znati samo engleski jezik? Zar neko misli da može obavljati biznis u Evropskoj Uniji, a da ne zna njemački? Koliko populacije u svijetu beć govori španski? Šta znači zalaganje za Mediteransku zajednicu? Da li to znači samo zalaganje za znanje italijanskog i francuskog, ili još i više arapskog? Da li primjećujemo da je pola „našeg“ Mediterana arapsko?

Ko još sumnja u globalnu ekonomiju i globalno tržište? Da li je globalno tržište proizvod neke političke ideke ili je to proizvod **zarađivačke ideologije**, ideologije interesa tržišta? Svjesni smo da je određeni stepen globalizacije uvijek postojao, zar ne? Da li smo razmišljali da je zahvaljujući napretku ili promjenama u tehnologiji ona samo poprimila drugačije oblike? Šta je kolonijalizam? Zašto su vođeni punski i krstaški ratovi? Otkuda Aleksandar Makedonski, Julije Cezar, Napoleon Bonaparta? Otkuda Marko Polo, Kristofer Kolumbo? Ako je tako, ako su procesi zasnovani na logici zarade, zar se nije glupo opirati tom procesu? Da li je vizionarskije ukoliko se ne samo prilagođavamo tom procesu, već da ga i **prilagođavamo sebi**? **Da li bi čovjek postao čovjek da se samo prilagođavao životnim okolnostima**? Ili je ipak **okolnosti prilagođavao sebi**? Koliku je cijenu platila zebra što se prilagodila okolnostima (novim klimatskim uslovima)? Ostala je zebra, ista danas i prije hiljade i hiljade godina, zar ne? A čovjek?

Ako je globalizacija neminovna, zašto kineski jezik? Da li neko može zamisliti globalno tržište bez kineskog tržišta, kineskih kompanija i kineskih radnika? Da li je Olimpijada doprinijela da se Kina uključi u globalno tržište? Da li je njeno uključivanje samo kroz fantastičnu organizaciju, kroz magične slike otvaranja i zatvaranja? Da li je samo u memoriji hiljada učesnika i stotina hiljada posjetilaca Olimpijade? Da li je u činjenici da su Kinezi brojčano osvojili najviše medalja i učvrstili svoj nacionalni ponos i vjeru da kada krenu mogu sve? Zar to nije bio moto i završne ceremonije, kao što je i raskopčani sako gradonačelnika Londona, organizatora sljedeće Olimpijade, u utegnutoj i uniformnoj ceremoniji takođe bio očigledna poruka iz jednog drugog sistema? **Ili je možda najveći doprinos Olimpijade u sazrijevanju svijesti građana Kine da se otvore?** Da li je otvaranje samo **uvoz**, samo potrošnja proizvoda izvan Kine? Ili je to i **izvoz**, prodaja na svjetskom tržištu proizvoda proizvedenih u Kini, radne snage, kapitala? Da li se sada misli samo o izvozu u Kinu ili se svaki uvoz treba posmatrati i kao stvaranje uslova za izvoz? Zar Olimpijada nije pokazala da Kina **koja puno uvozi može da izvozi još više?**

Ako je to tako, zašto ne ulagati i u kineski jezik? Zašto ne ulagati u to da dio mladih ljudi već sata počne da uči taj jezik? **Kada ti mladi ljudi idu u penziju? Zar to nije npr. 2090?** Što će biti u međuvremenu? U kojim će uslovima raditi? Da li je za očekivati da će jedna otvarajuća nacija od preko milijarde stanovnika ostati po strani i bez uticaja na globalno tkivo? Zamislite, da je neko 50-ih godina prošlog vijeka „propagirao“ učenje engleskog jezika? Zar ruski nije bio svjetski jezik, jezik svih proletera, kao što je danas engleski jezik – jezik svih kapitalista i ne samo njih? Zar nijesmo naučili lekciju iskustva desetina generacija u Crnoj Gori koje ne znaju engleski jezik zbog vjere da postoji samo jedan svjetski jezik – jezik socijalističkog Kremlja? Zar na takvih desetine generacija nijesu u jednom trenutku osjetile veliki nedostatak?

Zašto ne učiti iz iskustva i zašto ne presrietati tražnju? Da li se slažemo da je moć presrijetanja tražnje moć da **okolnosti prilagodavate sebi**, a ne samo da se mi post-festum, nekritički i slijepo njima prilagodavamo?

Zar to nije sloboda izbora svakog pojedinačno i naroda kao cjeline?